

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobkyně: **LIQUIDATORS v. o. s.**, IČO 248 17 465
sídlem Budečská 851/28, 120 00 Praha 2
insolvenční správce dlužníka
ARSTAV s.r.o., IČO: 260 30 152
sídlem Radouňka 190, 377 01 Jindřichův Hradec
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Martinem Dirhanem
sídlem Slezská 2033/11, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Metrostav, a.s.**, IČO 000 14 915
sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha 8 – Libeň
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Trojanem
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

o zaplacení 5 000 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 3. prosince 2020, č. j. 26 C 261/2018-170

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 69 212 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. V.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 5 000 000 Kč (výrok I.) a uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované náklady řízení ve výši 190 515 Kč k rukám jejího zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).
2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení této částky s tím, že je insolvenčním správcem dlužníka ARSTAV s.r.o., který dne 15. 1. 2016 uzavřel se žalovanou společenskou smlouvu, jejímž předmětem bylo založení „Společnosti pro úpravu pavilonu Z Nemocnice České Budějovice – Metrostav, Arstav“ za účelem podání společné nabídky na veřejnou zakázku provedení díla s názvem „Přístavba, nástavba a stavební úpravy pavilonu Z v horním areálu Nemocnice České Budějovice, a.s.“. Žalovaná tuto smlouvu porušila tím, že se o tuto zakázku ucházela samostatně, následně uzavřela smlouvu o dílo na tuto zakázku, porušením povinností tak vznikl dlužníkovi nárok na zaplacení smluvní pokuty v žalované výši, která byla žalované účtována fakturou ze dne 30. 9. 2016, žalovaná ji dosud neuhradila.
3. Žalovaná učinila nesporným uzavření společenské smlouvy, nárok na smluvní pokutu však neuznala, neboť dlužník se krátce po uzavření smlouvy ocitl ve špatné hospodářské situaci, která mu znemožňovala plnit povinnosti z této smlouvy, souhlasil tak se samostatnou účastí žalované, společenská smlouva dále zanikla pro nemožnost plnění, neboť dlužník nesplňoval kvalifikační předpoklady pro účast ve veřejné soutěži (absenci nedoplatků na daních, pojistném na sociálním pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti). Žalovaná tak své závazky s ohledem na zánik smlouvy neporušila, nárok na smluvní pokutu tak nevznikl.
4. Soud I. stupně vycházel z toho, že mezi účastníky bylo nesporné uzavření společenské smlouvy a také vylučné uzavření smlouvy o dílo mezi žalovanou a zadavatelem veřejné zakázky.
5. Na základě provedeného dokazování vzal soud I. stupně za prokázané, že mezi žalobkyní a žalovanou byla uzavřena společenská smlouva, jejímž předmětem bylo založení společnosti (tzv. society dle občanského zákoníku, tedy uskupení bez vlastní právní subjektivity) za účelem společného postupu při účasti na veřejné zakázce a – v případě úspěchu společnosti v zadávacím řízení – společného uzavření smlouvy o dílo se zadavatelem veřejné zakázky a společného provedení díla. Dle zadávací dokumentace byl termín pro doručení nabídek na adresu pověřené osoby stanoven na den 17. 3. 2016. Kvalifikační kritéria pro účast v soutěži museli splnit oba členové společnosti. Mezi ta patří mimo jiné podmínka dle § 53 odst. 1 písm. f/, g/ a h/ zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, účinného do 30. 9. 2016 (dále jen „ZoVZ“), aby dodavatel neměl nedoplatky na daních, pojistném a penále na veřejné zdravotní pojištění, pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Dodavatele z účasti na zadávacím řízení dále vylučovalo, pokud probíhalo ohledně jeho osoby insolvenční řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku. Soud I. stupně vycházel z toho, že insolvenčním spisem vedeným Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. KSCB 25 INS 3453/2016 bylo prokázáno, že dne 16. 2. 2016 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci společnosti ARSTAV s.r.o., dne 20. 10. 2016 byl zjištěn její úpadek a na její majetek byl prohlášen konkurs. Do řízení byly přihlášeny také pohledávky Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (pojistné), Finančního úřadu pro Jihočeský kraj (daňové nedoplatky) a České správy sociálního zabezpečení (nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti), splatné zčásti již od února 2016. Tyto pohledávky byly na přezkumném jednání dlužníkem i insolvenčním správcem uznány (tedy nebyly popřeny do výše, pravosti ani pořadí), a lze proto předpokládat, že existovaly. V důsledku toho přestal dlužník splňovat jedno ze základních kvalifikačních kritérií pro účast v zadávacím řízení, čímž by tato kritéria nesplňovala ani společnost jako celek. Tím se jediný účel společnosti stal nemožným a společnost, a tím celý závazek mezi dlužníkem a žalovaným, ve smyslu § 2006 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále jen „o. z.“), respektive § 2744 o. z., zanikly. Zanikla tak povinnost utvrzená smluvní pokutou, a nárok na ni proto nemohl vzniknout. Z uvedených důvodů soud I. stupně žalobu zamítl.

6. O nákladech řízení rozhodl soud I. stupně dle § 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), úspěšně žalované byla přiznána náhrada nákladů řízení za právní zastoupení, a to odměna za 5,5 úkonů právní služby po 28 300 Kč dle § 7 bodu 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), náhradu hotových výdajů 6 x po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT a 21 % DPH ve výši 33 065 Kč, celkem 190 515 Kč.
7. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání, vytýkala soudu I. stupně neúplně zjištěný skutkový stav (neprovedl navržené důkazy) a nesprávné právní posouzení věci. Namítla, že soud I. stupně nesprávně aplikoval § 57 ZoVZ, poukázala na to, že doklady prokazující kvalifikační předpoklady nesmí být starší 90 dnů, dlužník tedy byl schopen ke dni podání nabídky prokázat splnění kvalifikačních předpokladů. Aby došlo k zániku smlouvy pro nemožnost plnění, muselo by se jednat o naprostou nesplnitelnost dluhu, to se v daném případě nestalo. Pokud by dlužník předložil doklady třeba z 10. 1. 2016, v nichž ještě žádný nedoplatek zachycen nebyl, mohlo k uzavření veřejné zakázky s dlužníkem dojít. Společenská smlouva tak nemohla zaniknout pro nemožnost plnění. Poukázala dále na to, že finanční správa toleruje např. u platby DPH dalších 5 dnů po splatnosti, dle názoru soudu I. stupně by těchto 5 dnů navíc nebylo možno zohlednit. Namítala, že v ČR je velká část veřejných zakázek plněna společnostmi vzniklými dle § 2716 o. z., které však reálně neexistují, jelikož před uzavřením veřejné zakázky zanikly pro nemožnost plnění. Závěr soudu I. stupně tak považovala za velice nebezpečný a nereflektující ekonomickou realitu. Namítala, že právě kvůli těmto tolerovaným krátkodobým prodloužením je vyžadováno, aby doklady nebyly starší 90 dnů, v opačném případě by zákonodárce jistě stanovil lhůtu kratší. Společenská smlouva tak pro nemožnost plnění zaniknout nemohla. Vytýkala soudu I. stupně, že neuvedl, k jakému datu měla smlouva zaniknout. Pokud měla žalovaná za to, že dlužník není schopen společenskou smlouvu plnit, měla od smlouvy odstoupit. Žalovaná nemohla vědět, že má dlužník nějaké nedoplatky, neboť přihláška od Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) byla v insolvenčním rejstříku zveřejněna až 10. 11. 2016, od Finančního úřadu pro Jihočeský kraj (dále jen „FÚ“) a České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ještě později. Žalovaná tedy porušila společenskou smlouvu, aniž by k tomu měla důvod. Pochybení soudu I. stupně spatřovala dále v tom, že neprovedl výslech svědka A., vycházel pouze z jeho dopisu, v němž svědek uvedl, že by si výpovědi mohl způsobit trestní stíhání, aniž by to jakkoliv konkretizoval. Svědek se přitom měl vyjádřit ke splnění kvalifikačních předpokladů dlužníka pro účast ve veřejné soutěži. Žádala, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
8. Žalovaná se vyjádřila k odvolání žalobkyně, odvolací námitky považovala za nedůvodné. Poukázala na to, že dlužník měl jasně specifikované dluhy vůči VZP, ČSSZ a FÚ, nesplňoval tedy základní kvalifikační předpoklady pro účast v řízení o zadávání veřejných zakázek. Jediným cílem Společnosti byla společná účast v předmětném zadávacím řízení, pokud taková účast nebyla možná, smlouva ex lege zanikla. Nesouhlasila s tvrzením žalobkyně, že splnění kvalifikačních předpokladů postačovalo ke dni podepsání prohlášení, poukázala na to, že § 57 odst. 2 ZoVZ řeší pouze stáří dokladů prokazujících splnění kvalifikace, uchazeč však musí mít požadované kvalifikační předpoklady minimálně do rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, resp. do doby uzavření smlouvy, pokud by předložil doklady, které by neodpovídaly skutečnosti, dopustil by se správního deliktu dle § 120a odst. 1 ZoVZ. Pro nesplnění kvalifikace by musela být společně podaná nabídka vyloučena dle § 60 ZoVZ. Plnění společenské smlouvy tedy bylo nemožné pro rozpor se zákonem pro nezpůsobilost dlužníka. Poukázala dále na to, že pokud by se odvolací soud se závěry soudu I. stupně neztotožnil, společenská smlouva zanikla dohodou, což bylo prokázáno výpovědí svědka Ing. S., žalovaná v souladu s touto dohodou podala v zadávacím řízení nabídku sama. Žalovaná přitom poukázala na to, že dlužník tím zjevně nebyl překvapen, začal být činný až v důsledku probíhajícího konkursního řízení, po 8 měsících od uzavření smlouvy o dílo se zadavatelem veřejné zakázky. Neochota svědka A. vypovídat v tomto řízení je dle žalované jasným důkazem o skutečném stavu věci. S ohledem na prokázanou existenci dluhů dlužníka by výpověď svědka nemohla přinést nic nového. Pro případ, že by odvolací soud nesdílel ani tento názor, namítala, že společenská smlouva zanikla nejpozději podáním samotné nabídky ze strany žalované,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. V.

tím se účel smlouvy stal nemožným. V době uzavření smlouvy o dílo, z níž se odvíjela uplatněná sankce, tak již smlouva nebyla účinná. Požadavek žalobkyně navíc považovala za akt zneužití práva, poukázala na to, že dlužník, jehož jednatel je trestně stíhán, nebyl v dobré finanční kondici, tuto skutečnost žalované zatajil, pokud by byla společná nabídka podána, žalovaná i dlužník by čelili hrozbě trestního stíhání a sankci spočívající v pokutě až 20 mil. Kč. Poukázala na to, že dle § 6 odst. 1 a 2 o. z. nikdo nesmí těžit ze svého protiprávního jednání. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.

9. U odvolacího jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích, žalobkyně dále namítla nesprávné stanovení výše nákladů řízení s tím, že účast na jednání, při němž byl pouze vyhlášen rozsudek, nelze považovat za účelně vynaložený náklad.
10. Odvolací soud ve smyslu ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a odvolání žalobkyně důvodným neshledal.
11. Soud I. stupně na základě provedení dokazování učinil odpovídající skutková zjištění a věc správně posoudil i po stránce právní.
12. Pokud žalobkyně vytykala soudu I. stupně, že neprovedl výslech svědka A., z obsahu spisu vyplývá, že svědeckou výpověď odmítl s ohledem na nebezpečí trestního stíhání, což odůvodnil tím, že se výpověď týká jeho působení ve funkci xxx ve společnosti ARSTAV s.r.o., přičemž je již trestně stíhán v souvislosti s výkonem této funkce, což doložil usnesením o zahájení trestního stíhání (č. l. 138). Tyto okolnosti považoval odvolací soud za zcela dostatečné pro odepření svědecké výpovědi dle § 126 odst. 1 o. s. ř.
13. Odvolací soud pouze doplnil dokazování dle § 213 a 213a o. s. ř. k upřesnění skutkových zjištění, z Dodatečné informace k zadávacím podmínkám (25 až 27) veřejné zakázky na zhotovitele stavby „Přístavba, nástavba a stavební úpravy pavilonu Z v horním areálu Nemocnice České Budějovice, a.s.“ vzal za prokázané, že lhůta k podání nabídek byla prodloužena do 4. 4. 2016.
14. Podle § 2744 o. z. společnost zaniká, dohodnou-li se o tom společníci, splní-li se podmínky ujednané ve společenské smlouvě, uplyne-li doba, na kterou byla společnost ujednána, dosáhne-li se účelu, k němuž byla společnost zřízena, anebo stane-li se tento účel nemožným.
15. Podle § 53 odst. 1 písm. f/, g/ a h/ ZoVZ splňuje základní kvalifikační předpoklady dodavatel, který nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky, a to jak v České republice, tak v zemi sídla, místa podnikání či bydliště dodavatele, který nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, a to jak v České republice, tak v zemi sídla, místa podnikání či bydliště dodavatele, který nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a to jak v České republice, tak v zemi sídla, místa podnikání či bydliště dodavatele.
16. Podle § 52 odst. 1 ZoVZ v otevřeném řízení a ve zjednodušeném podlimitním řízení je dodavatel povinen prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek. V případě otevřeného řízení se zavedením dynamického nákupního systému je dodavatel povinen prokázat splnění kvalifikace nejpozději s podáním předběžné nabídky.
17. Podle § 57 odst. 2 ZoVZ nesmějí být doklady prokazující splnění základních kvalifikačních předpokladů a výpis z obchodního rejstříku starší 90 dnů v případě otevřeného řízení, zjednodušeného podlimitního řízení a jednacího řízení bez uveřejnění ke dni podání nabídky, v případě užšího řízení, jednacího řízení s uveřejněním a soutěžního dialogu ke dni podání žádosti o účast a v případě dynamického nákupního systému ke dni odeslání či předání předběžné nabídky.
18. Podle § 58 odst. 1 ZoVZ pokud do doby rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky přestane dodavatel splňovat kvalifikaci, je dodavatel povinen nejpozději do 7 pracovních dnů tuto skutečnost veřejnému zadavateli písemně oznámit. Dodavatel je povinen předložit potřebné dokumenty prokazující splnění kvalifikace v plném rozsahu do 10 pracovních dnů od oznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. V.

této skutečnosti veřejnému zadavateli. Veřejný zadavatel může na žádost dodavatele tuto lhůtu prodloužit nebo může zmeškání lhůty prominout.

19. Podle § 58 odst. 2 ZoVZ se povinnost podle odstavce 1 vztahuje obdobně na uchazeče, se kterým je v souladu s rozhodnutím veřejného zadavatele podle § 81 možné uzavřít smlouvu, a to až do doby uzavření smlouvy. V takovém případě musí uchazeč, s nímž veřejný zadavatel uzavírá smlouvu, předložit potřebné dokumenty prokazující splnění kvalifikace v plném rozsahu nejpozději při uzavření smlouvy.
20. Podle § 60 odst. 1 ZoVZ dodavatel, který nesplní kvalifikaci v požadovaném rozsahu nebo nesplní povinnost stanovenou v § 58, musí být veřejným zadavatelem vyloučen z účasti v zadávacím řízení.
21. Podle § 120a odst. 1 písm. a/ ZoVZ se dodavatel dopustí správního deliktu tím, že předloží k prokázání splnění kvalifikace informace nebo doklady, které neodpovídají skutečnosti a měly nebo mohly mít vliv na posouzení kvalifikace dodavatele v zadávacím řízení.
22. Podle § 120a odst. 2 ZoVZ se za správní delikt podle odstavce 1 písm. a/ uloží pokuta do 20 000 000 Kč a zákaz plnění veřejných zakázek na dobu 3 let.
23. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že v době, kdy měl být účel smlouvy uzavřené mezi dlužníkem ARSTAV s.r.o. a žalovanou naplněn (podáním společné nabídky na veřejnou zakázku), se stal tento účel, k němuž byla společnost zřízena, nemožným v důsledku absence kvalifikačních předpokladů dlužníka pro podání nabídky na veřejnou zakázku. Soud I. stupně přitom správně vycházel z toho, že dlužník již v únoru 2016 měl daňové nedoplatky a nedoplatky na pojistném. Absence těchto nedoplateků přitom byla jedním z kvalifikačních předpokladů pro podání nabídky ve smyslu § 53 odst. 1 ZoVZ.
24. Kvalifikační předpoklady musel dodavatel splňovat po celou dobu zadávacího řízení. V první řadě ve lhůtě pro podání nabídek (§ 52 odst. 1 ZoVZ), avšak i následně, což vyplývá z jeho povinnosti oznámit změnu v kvalifikaci, k níž došlo do doby rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, a následné doložení splnění kvalifikace (§ 58 ZoVZ). Význam naplnění těchto kvalifikačních předpokladů vyplývá jednoznačně i ze sankcí spojených s nesplněním této oznamovací povinnosti, v případě neoznámení změny v kvalifikaci, byl dodavatel vyloučen z účasti v zadávacím řízení (§ 60 ZoVZ), a uvedením nepravdivých údajů o kvalifikačních předpokladech se dodavatel dopustil správního deliktu, za nějž mu hrozila pokuta až 20 mil. Kč a zákaz plnění veřejných zakázek na dobu tří let (§ 120a ZoVZ).
25. Ze skutečnosti, že k prokázání kvalifikace postačovaly doklady, které nebyly starší 90 dnů, nelze dovodit, že postačovalo naplnění kvalifikačních předpokladů v době 90 dnů před podáním nabídky, jak tvrdila žalobkyně. Žalobkyně takto zaměnila dobu, kdy měly být kvalifikační předpoklady naplněny, a stáří dokladů, jimiž měly být doloženy.
26. Pokud přitom žalobkyně argumentovala tím, že správce daně toleruje několikadenní prodlevu s plněním daňových povinností, neznamená to, že daňový nedoplatek nevzniká, pouze není ihned sankcionován. Nelze tak učinit závěr, že daňový nedoplatek vzniká až s delším časovým odstupem od doby splatnosti, jak se snažila dovodit žalobkyně.
27. Je tak zjevné, že pokud měl dlužník v době podání nabídky, resp. v době, kdy měla být nabídka učiněna, daňové nedoplatky, resp. nedoplatky na pojistném, nesplňoval kvalifikační předpoklady, nemohl se zadávacího řízení účastnit. Společná nabídka se žalovanou tak byla vyloučena, účel společenské smlouvy tak nemohl být naplněn, stal se nemožným.
28. V důsledku toho společnost ve smyslu § 2477 o. z. zanikla, tím zanikl i závazek žalované neuzavřít bez účasti dlužníka smluvní vztah se zadavatelem veřejné zakázky, nebyly tudíž naplněny předpoklady pro zaplacení smluvní pokuty dle článku VII bodu 4 Společenské smlouvy.
29. Soud I. stupně nepochybil, pokud přesně neuvedl, k jakému datu společnost zanikla. Pro posouzení nároku žalobkyně na smluvní pokutu bylo podstatné, zda společnost existovala ke dni, kdy měla

Shodu s prvopisem potvrzuje H. V.

žalovaná porušit povinnost stanovenou v článku VII bod 4 Společenské smlouvy, tj. kdy uzavřela se zadavatelem smlouvu o dílo bez účasti dlužníka, tj. v květnu 2016. Lhůta pro podání přihlášek končila ke dni 4. 4. 2016, přitom dlužník ztratil kvalifikační předpoklady již během února 2016, kdy byly zjištěny jeho daňové nedoplatky, resp. nedoplatky na pojistném. K zániku společnosti pro nemožnost naplnění jejího účelu tak došlo nejpozději ke konci lhůty k podání přihlášek (tj. ke dni 4. 4. 2016), kdy dlužník nesplňoval kvalifikační předpoklady pro podání přihlášky. K zániku společnosti tak došlo dříve, než mělo dojít k porušení povinnosti žalované, z něhož žalobkyně odvozovala nárok na smluvní pokutu. V době uzavření smlouvy o dílo se zadavatelem již tedy žalovaná nebyla společenskou smlouvou vázána, objektivně tak nemohla smluvní ujednání porušit.

30. Soud I. stupně tedy postupoval správně, pokud žalobu na zaplacení smluvní pokuty zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil dle § 219 o. s. ř. včetně rovněž správného akcesorického výroku o nákladech řízení. Odvolací soud neshledal důvodnou námitku žalobkyně ohledně neúčelnosti úkonu advokáta - účasti na jednání, při němž byl vyhlášen rozsudek. Již z toho, že advokátní tarif výslovně počítá s odměnou za úkon právní služby spočívající v účasti na takovém jednání, je zřejmé, že za takový úkon náleží advokátu odměna. Žalobkyně přitom netvrdila žádné konkrétní specifické okolnosti, pro které by právě v daném případě takový úkon měl být neúčelným.
31. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., úspěšné žalované byla přiznána náhrada za 2 úkony (vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání) po 28 300 Kč dle § 7 a § 11 odst. 1 písm. d/ a g/ AT, 2 x paušální náhradu hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 4 AT a 21 % DPH ve výši 12 012 Kč dle § 137 odst. 3 o. s. ř., celkem 69 212 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku o nákladech řízení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.)

Praha 22. dubna 2021

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu